

Mesék Margot-ról

Molnár Cs. Attila

Margot rossz élete

Margot-ék tornácos háza előtt az éjszaka üvegből volt. Vízből szálló párákban lebegtek a fák, tapinthatókká váltak a felszakadozó gyökerek kúszó gilisztái, fonalas testük, mint a csöpp, hideg érintésű. A tornácra nyílt egy földig érő ablak, ezen lépett ki Margot az apjával. Figyelték az est lélegzetvételét. A kert közepén mély kút ásított. Margot locsolni akarta selyemlevelű, Kinából hozott virágait, de gyöngé volt, nem bírta el a vödört. Apa segített neki, ekkor Margot szalmavékony kezével a kútba lökte. A mély villogású víz nem csobbant, nem hallatszott kiáltás. Apa teste a téglák között föloszlott, rengeteg nyálkás csiga nyüzsgött a helyén. Kékes gombostű-szarvaikkal egymást döfködtek, csapatostól másztak elő. Hasuk ezüst sávokat húzott a kút falon. A kertre felhők ereszkedtek, alattuk kék volt a füst, a pára, a por. Margot sikoltva szaladt a ház lépcsői felé. Röpdösni kezdtek foszforos bogarak, vakították Margo-t. Alig tűnt el a házban, zene szűrődött ki, a korhadt fák lehányták magukról a madarak fészkeit, lerázták az élő gyümölcsöket. A változás meglátszott minden élőn. A hosszú ablakon át látni lehetett, amint Margot a vacsorához ült, de teáscsészéjén hajszálnyi repedés futott keresztbe, cigarettája magától tüzet fogott, a portrék megelevenedtek a falon. Margot fodrosgallérú ruhába öltözött, s horgolt egy nagy csipketerítőt. Csodálatos mintákkal díszítette. Csuklóját szüntelenül billegették: a pálcika-alakú izmocskák, melyeket egy madzagos ér dagasztott, erősített. Végül a kis tűt mellének szegezte. A szűrés helye vérzett, sok lány szaladt be, faggatták. Ő elvegyült közöttük, semmi sem mutatta, hogy változtatni akar eddigi életmódján. Az éj tartama alatt hálószobájában még horgolt, az álom előtt azonban a legszi-

gorúbb kinzőeszközökkel büntette magát. Napokig vérzett, testére ragadt pizsamája, mégis ezt az életmódot hitte örökkévalónak.

A hűtlen Margot

Margot-nak udvarolva elvittem őt egy igen nagy, elvarázsolt házba, ahova senki be nem merészkedett. A selyemágyak tornyos tetejére másztunk és összefogdostuk a mennyezeten futkározó pókokat. A környékben lakó asszonyok, förtelmes arcukat takargatva, leskelődtek; fejükkel volt tömve az ablak. Nehéz függöny mögé rejtőztünk s Margot azt mondta, hogy kívülem senki mást nem kíván, de este, benyitva fekete, földalatti szobájába, meggyőződtem Margot hűtlenségéről. A ház titokzatos ura most jelent meg először; csontokból felépített testét szemem láttára sétáltatta a falon Margot ágya fölött. Az orgia ezzel az úrral a második napja tartott. Felindultságomban csapkodtam a székeket, hullott a mész, mint a hó. Nagy félelemben maradtak ott. Az ajtót beszögeztem, én pedig egy hétig ittam a pincében talált palackokból, ezután kinyitottam a földalatti szoba ajtaját. Margot a padlón jajgatott, de szeretője nem volt sehol. Láttam, hogy a rettentő ágy alatt, s ott, ahol a cigarettavégek fehérlettek — mint valami csillaggyökér — óriási patkányok szenderegtek. Margot bizonygatta, hogy látja a ház urát, amint táncol a falon, teste csont. Én csak a falra felszaladó, majd visszanyekkenő pockok kísérteties fogaira lettem figyelmes. Margot menekült tőlem, raboskoadásának kínjairól panaszkodott. Ittunk. Megfenyegtettem, ha így akar elhagyni, a fejét veszem.

Margot és én

Margot a parkon jött át, harangszoknyájának alja füveket hajlítgatott, ezalatt csúf, kiszáradt öregemberek köszöngettek neki, haja égnék álló pamacs, alakja növekszik, nemsokára eléri a nemesített fák terebélyességét. Járása billegő, pici távolságok sokasága. Közel áll meg, érinti arcomat, melle is csiklandoz, térde is. Szájából lehelet helyett szalagformájú, ingó kígyó csúszik elő, nyakára s nyakamra tekeredve kapcsol össze bennünket, ingünk alatt széles fejével és hegyes farkával erősíti szívünk dobbanásait. Varázsló ő, egy homokszemű, szikkadt arabtól tanulta el a mutatványokat. Lefekszünk, hervasztjuk a ragyogó rétet. Az égen erdőket, forrásokat látunk, kékes kövekkel kirakva. Margot látja a faluját is, én pedig sokféle madarat, amint nagy éhesen csipkedik egy kenyérszínű felhő szélét. Ettől nagyon belaknak, olyan erő árad el bennük, hogy — mint a repülőgépek — szárnyrebbentés nélkül szelik hatalmas köreiket. Egy elektromos felhőből hirtelen villám pattan le az élő mezőre, akkor ez hamusivataggyá vált. Margot csodálatos ruhája kinyílt, bőre olyan volt, mint a tűz-emésztette, zsugorodó papír. Az én testemen keresztül-kasul mély repedéseket szakajtott az égi tűz, nem mozdulhattam többé.

Margot kisasszony éjjelei

Margot éjjel-nappal lényeskedett, elnevezték grófkisasszonynak. Sápadt volt és hallgatag, mint a régi gazdagok. Egy kerek téren volt a háza, minden éjjel mulatozásainak élt itt. Estig aludt, akkor elindult a keskeny, görbe utcákon vendégeket gyűjteni. Tegnap este kíváncsi gyerekek-leányokból és legényekből állt a társaság. Vacsora után egy tágas,

szőnyegekkal bélelt terembe kellett menni, s az illatos fülledtségben mindenkitől elszedték ruháit. Margot-n csengtek az ékszerek, veres volt a teste. A sok gyerek félve sétált az óriási festmények alatt. Egyszerre elkezdődött a zene, varázslatos volt, mindenki táncra perdült, sebes ütemre dobálta testét. Szédülés fogott el Margot mellett; szépen táncolt, bordó száját időnként sóhajok vagy füstfelhők nyitogatták. Körülöttünk mindenki a vágytól mérgezetten keringett, mindenki egy lángtalan tűzön pirult. Sokáig tartó táncunk után Margot elvezetett a kettős nársi ágyra. Az övé hét kemény férfitestből volt, az enyém hét lány gyöngé testéből épült. Csak melegségük jelezte, hogy élnek. A sok erős italtól egy leány meghalt, de a többiek másnap eljöttek ismét. Margot így szólt hozzájuk:

— Most pedig, lám, itt ez a csendes, fekete éj, megidézem földöntúli barátaimat. — Azok kiválva a zajokból, fényekből beröpültek az ablakon, s választottak maguknak e világból valót. Egy forró, pokollakó lány vitt magával engem. Margot súlyos aranytányérokat dobált hozzám, de nem éreztem fájdalmat, irgalmas ölelések védtek, falánk száj harapdosott. Reggel, amikor kifogták Margot hulláját a kútból, csorgott szájából a szesz; én a csókoktól vérpénzeket köptem.